

Colecția
Clasic e fantastic.

Copilăria
marilor muzicieni

Ceaikowski
și povestea
unui
spărgător de nuci





©2022. Toate drepturile rezervate.

Nicio parte din prezenta lucrare nu poate fi copiată, reprodusă sau transmisă prin niciun mijloc electronic sau mecanic și nu este permisă nicio formă de imprimare audio sau video fără acordul scris al Editurii Muzicale GRAFOART .

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României
Sârbu, Cristina

Ceaikovski și povestea unui spărgător de nuci

/ Cristina Sârbu, Ana Sârbu;

București : Grafoart, 2022

ISBN 978-606-747-148-9

I. Sârbu, Ana

821.135.1

78

Editura Muzicală Grafoart®

București, Str. Brașov Nr. 20

Librăria Muzicală *George Enescu*

București, Piața Sfinții Voievozi nr. 1

Tel.: 0747 236 278; 021 315 07 12

E-Mail: edituragrafoart@gmail.com

Comenzi: librariamuzicala.ro

Cristina Sârbu
Ana Sârbu

Ceaikovski

și povestea
unui
spărgător
de nuci



GRAFOART



Înainte de a începe

Soarele Sol este un foarte bun povestitor. Îi plac mult copiii și ar dori mereu să le vorbească despre câte ceva nou și interesant. Subiecte are destule, mai ales că stră-stră-străbunicii lui, șoriceii Sică și Rică, au fost oaspeți în casele în care au copilărit cei mai mari compozitori ai tuturor timpurilor. Împreună cu pisica Lola, Sică și Rică și-au notat amintirile, însemnate în multe caiete, care s-au păstrat cu grijă în familia lor. Inspirat de ele, Sol vă va spune povestea lui Piotr Ilici Ceaikovski, un compozitor rus, îndrăgostit de basme și de balet. Suntem siguri că îl veți asculta cu cea mai mare plăcere.





Început de poveste...

— *H*eeeeei!

În camera bine încălzită, bătrânul șoarece Sol împodobește un brad de Crăciun. Pe o măsuță, o cană cu ceai fierbinte împrăștie o aromă îmbietoare. A pus deja destul de multe globuri, acum, ține în mână o figurină colorată ce reprezintă un spărgător de nuci, așa cum l-a imaginat compozitorul rus Piotr Ilici Ceaikovski în baletul lui cu același titlu: cu o tunică roșie, pantaloni verzi, un chipiu pe cap și o săbiuță în mână. Sol începe să fredoneze ușor o melodie numai de el știută.

Cum un șoricel-print aleargă după o pisică-lebădă

In camera caldă și primitoare, în care bătrânul Sol își bea ceaiul fierbinte cu bucățele de măr și praf de scorțișoară, era liniște. Deodată, se aude o ușă trântită – sigur, ușa de la intrare! Bătrânul șoarece se retrage într-un colț întunecat. Pași grăbiți și o respirație agitată: în cameră năvălește pisica Lola. Își scoate căciulița de pe cap, fularul de la gât, aruncă hăinuța de pe umeri, cizmele din picioare și începe să danseze.

— Ooooo... Aaaa... Minunat... Sunt o lebădă! Dansez... zbor... sunt albă, albă, albă... și sunt frumoasa... sunt lebă... – se oprește, contrariată – Ce sunt? Lebădă? Eu? Pisica Lola? Dar asta nu se poate. Ce-a fost în mintea mea? Totul e greșit... Totuși... Nuuuuu! Nu e nimic greșit! Muzica... Laaaaaa, la, la, la, la laaaaaa, la, laaaaaa, la... e artă! Și arta transformă totul, transformă chiar și o pisică roșcată într-o lebădă albă... grațioasă... care dansează... plutește... zboară...



Așa a început cariera lui muzicală.
Una dintre cele mai spectaculoase din
întreaga istorie a muzicii!

Iar pe lângă simfoniile și operele pe care
le-a scris, baletele lui sunt nemuritoare.
Orice balerin visează să danseze în
„Lacul lebedelor” sau în „Frumoasa din
pădurea adormită”. Oare știți povestea?
Cu prințesa Aurora... Fata de împărat, la
al cărei botez au fost invitate toate zâne-
le-ursitoare, mai puțin una, Carabosse,
care a fost uitată și care s-a răzbunat:
i-a ursit fetei ca, atunci când va împlini
18 ani, să se înțepe în deget cu un fus și
să moară! Da, să moară! Carabosse a
fost foarte supărată. Dar Zâna Liliacului
a reușit să îndulcească blestemul:
Aurora nu a murit ci a adormit...
pentru 100 de ani... până când un prinț
a trezit-o cu un sărut.



